

Dosarul nr. 2ra-1343/19

Prima instanță - (Judecătoria Criuleni, sediul central) A. Cazacliu
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

ÎNCHEIERE

3 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Vladislav Pantaz în
interesele Nataliei (Sajin) Crupco,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia
(Sajin) Crupco împotriva lui Sergiu Beleaev, intervenienți accesorii Direcția
Asistență Socială și Protecție a Familiei Criuleni, Direcția Asistență Socială și
Protecție a Familiei Dubăsari, cu privire la decăderea din drepturile părintești,
împotriva deciziei din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 august 2017, Natalia (Sajin) Crupco a depus cerere de chemare în
judecată împotriva lui Sergiu Beleaev, intervenienți accesorii Direcția Asistență
Socială și Protecție a Familiei Criuleni, Direcția Asistență Socială și Protecție a
Familiei Dubăsari, solicitând decăderea din drepturile părintești a pârâtului Sergiu
Beleaev asupra copilului minor xxxxx, născut la xxxxx și compensarea
cheltuielilor de judecată în sumă de 6 100 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că la 29
octombrie 2011 a încheiat căsătoria cu pârâtul, la Primăria satului Doroțcaia,
raionul Dubăsari.

Din căsătoria au un copil, xxxxx, născut la xxxxx, care se afla la educația și
întreținerea ei.

A remarcat că prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 4 iulie 2013, căsătoria
încheiată cu pârâtul a fost desfăcută, iar pentru întreținerea copilului comun minor
pârâtul a fost obligat să achite pensie alimentară în mărime de ¼ din salariu și din
alte venituri lunare.

Din anul 2013 copilul minor se află la educarea și întreținerea exclusivă a sa.
Pârâtul nu întreține nici o relație cu ea și copilul, nu participă la educarea și nu se
interesează de soarta, de reușitele, de dezvoltarea fizică și morală a acestuia.
Astfel, pârâtul se eschivează de la executarea obligațiilor părintești.

Reclamanta a invocat că pârâtul se eschivează de la plata pensiei de întreținere, acumulând o restanță în mărime de 56 005 lei, fapt ce se confirmă prin încheierea din 3 august 2017 a executorului judecătoresc Cristina Brihuneț.

Totodată, a invocat că, în situația în care relația dintre ea și pârât s-a destrămat atunci când copilul se afla la o vârstă fragedă, ținând cont de particularitățile de dezvoltare ale lui, de vârstă preșcolară, actualmente copilul nu îl identifică și nu îl recunoaște pe Sergiu Beleaev ca fiindu-i tată.

Consideră că circumstanțele invocate și probele prezentate la dosar, confirmă atitudinea pârâtului față de copil și eschivarea totală a acestuia de la exercitarea obligațiilor părintești.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată în baza prevederilor art. 67 lit. a), h) din Codul familiei.

Prin hotărârea din 12 iunie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul central, cererea de chemare în judecată depusă de Natalia (Sajin) Crupco împotriva lui Sergiu Beleaev, intervenienți accesorii Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Criuleni, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Dubăsari, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției, instanța de fond a menționat că argumentele invocate de reclamantă nu pot constitui temei de decădere a pârâtului Sergiu Beleaev din drepturile părintești.

Reclamanta nu a probat că aceasta a întreprins toate măsurile prevăzute de procedura de executare în vederea urmăririi forțate a pensiei de întreținere.

Nefiind decacord cu hotărârea primei instanțe, la 22 iunie 2018, Natalia (Sajin) Crupco a declarat apel, solicitând casarea ei și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 27 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Natalia (Sajin) Crupco și s-a menținut hotărârea din 12 iunie 2018 a Judecătorei Criuleni, sediul central.

La 26 aprilie 2019, avocatul Vladislav Pantaz, în interesele Nataliei (Sajin) Crupco, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului au exprimat dezacordul cu soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare, invocând că este ilegală, nefondată și lipsită de temei juridic.

Consideră că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță majoră pentru soluționarea corectă și profundă a cauzei.

Totodată, concluziile instanței de apel, expuse în decizie, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La fel, a invocat că instanța de apel a încălcat normele de drept material și procedural, deoarece cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată, nu a fost aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată și a fost interpretată eronat legea.

A remarcat că, decizia contestată este neîntemeiată, nemotivată și lipsită de credibilitate, care nu inspiră legalitatea soluției adoptate și constituie un exemplu de examinare superficială și pripită a cauzei, în coraport cu înscrisurile probatorii anexate la dosar.

Astfel, a indicat că, deși în procesul verbal al ședinței de judecată din 27 noiembrie 2018 este menționat că participanții la proces citați legali nu s-au prezentat din motive necunoscute, la materialele cauzei lipsește citarea părților pentru această ședință, și anume, Sergiu Beleaev, Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Criuleni și Direcția Asistentă Socială și Protecție a Familiei Dubăsari.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei integrale a fost expediată în adresa participanților la proces la 10 ianuarie 2019, însă la materialele dosarului lipsește dovada legală de recepționare a acesteia.

Totodată, în cererea de recurs s-a indicat că reprezentantul recurenteii a recepționat decizia la 28 februarie 2019, fapt confirmat prin sigiliul de pe plicul de corespondență (f.d.144).

Din aceste motive, Colegiul consideră că recursul din 26 aprilie 2019, este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Vladislav Pantaz în interesele Nataliei (Sajin) Crupco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Vladislav Pantaz în interesele Nataliei (Sajin) Crupco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari